

1. Informacje wstępne:

Wiek dzieci: 3-7 lat

Liczba uczniów: 3

Czas trwania lekcji: 45 minut

2. **Temat lekcji:** Uciszenie burzy.

3. **Podstawa biblijna:** Ew. Marka 4:35-41

4. **Prawda biblijna:** Jezus jest zawsze przy dzieciach i dlatego nie muszą się bać.

5. **Werset biblijny:** „Nie bój się, bo Pan Bóg jest z tobą” Jozuego 1:9

6. Cele lekcji:

- dzieci poznają Pana Jezusa troszczącego się o bezpieczeństwo swoich przyjaciół,
- dzieci dowiadują się, że Pan Jezus jest zawsze przy nich, gotowy pomóc w trudnych sytuacjach,
- dowiadują się, że Pan Jezus ma moc uciszyć burzę,
- opowiedzą, w oparciu o ilustrację, o trudnych sytuacjach, w których nie muszą się bać, ponieważ Bóg jest z nimi,
- nauczą się wierszyka,
- wykonają następną stronę do książeczki „Mój przyjaciel Jezus”.

Zajęcia wprowadzające

1. Nauczyciel zadaje zagadkę:

Zobaczyć ją można na morzu,

Lub pięknym jeziorze,

Jak rozwija żagiel w pięknym kolorze.

2. Potrzebne materiały i pomoce:

Pudełeczka od zapalek (bez pokrywek), maszt z zapalki lub wykałaczki i żagiel wycięty z papieru kolorowego, plastelina, duża miska z wodą, ręcznik.

Dzieci wraz z nauczycielem przygotowują łódeczki: do wykałaczki przyklejają trójkącik wycięty z papieru kolorowego i tak wykonany maszt przyczepiają za pomocą plasteliny do dna pudełka zapalek.

Nauczyciel stawia miskę z wodą na podłodze, dzieci ze swoimi łódkami siadają wokół miski.

Czy widzieliście kiedyś łódkę, albo żaglówkę pływające po jeziorze lub morzu? Wyobraźcie sobie, że ta miska jest ogromnym jeziorem, po którym pływa łódka. (Nauczyciel kładzie na wodzie jedną łódkę). Zobaczymy teraz co dzieje się z łódkami na jeziorze gdy zmienia się pogoda. Niech każde z was położy teraz na wodzie swoją łódeczkę. Teraz patrzcie na mnie, słuchajcie i róbcie to, co ja.

Wyobraźmy sobie, że wieje leciutki wiaterek (nauczyciel delikatnie dmucha w łódkę). Łódki spokojnie kołyszą się po wodzie. Po jakimś czasie wiatr zupełnie przestał wiać. Łódki zatrzymały się w miejscu. Lecz nagle zerwała się silna wichura i nadeszła burza (nauczyciel dmucha w łódkę bardzo mocno). W czasie wichury woda jest niespokojna, a fale zalewają nasze łódki (nauczyciel wkłada rękę do wody i porusza ją). Wszystkie są w niebezpieczeństwie. Jeżeli burza nie ustąpi, mogą przewrócić się lub nawet utonąć (nauczyciel przewraca swoją łódkę). O, moja przewróciła się, idzie na dno. (Dzieci wyjmują ręce z wody i wycierają w ręcznik).

Co działo się z waszymi łódkami, gdy zaczął wiać silny wiatr i nadeszła burza? (Dzieci rozmawiają o swoich spostrzeżeniach i wrażeniach z zabawy).

Zaznajomienie uczniów z nowym materiałem

1. - Pomoce: naklejone na dużych kartkach sylwety: słońca, księżyca, ciemnej chmury i błyskawicy, bębenek, tamburyno, materac.

- Nauczyciel zaprasza dzieci do łódki (materaca), rozdaje instrumenty, mówi w którym momencie dzieci mają grać, a następnie opowiada historię biblijną:

(Nauczyciel trzyma słońce wysoko w górze). **Zrobiło się późno, nadchodził wieczór.** (Słońce schodzi w dół, wychodzi księżyc). **Pan Jezus bardzo zmęczony po całym dniu pracy, razem z uczniami wsiedli do łodzi. Poprosił uczniów, aby przepłynęli na drugą stronę jeziora. Sam położył się w tyle łodzi i zasnął. Dmuchał leciutki, wieczorny wiaterek, woda delikatnie falowała** (dzieci wraz z nauczycielem naśladują odgłos szumu wiatru i poruszają rękami). **Łódka spokojnie płynęła po jeziorze, kołysząc do snu Pana Jezusa** (dzieci przechylają się z boku na bok). **Nagle nie wiadomo skąd, zerwał się ogromny wiatr, który przywiał ze sobą ciemne, deszczowe chmury. Chmury zasłoniły księżyc** (księżyc schodzi w dół, chmura do góry), **zrobiło się bardzo ciemno. Wiatr wzburzył spokojną dotychczas wodę** (dzieci naśladują głośny szum wody). **Zaczął padać ulewny deszcz** (dziecko potrząsa tamburynem). **Łodzie na wzburzonym jeziorze przechylały się z burty na burtę** (dzieci przechylają się z boku na bok). **Na niebie co chwilę pojawiały się błyskawice** (nauczyciel podnosi i opuszcza błyskawicę) **i słychać było silne grzmoty** (dzieci „grają” na instrumentach).

Uczniowie byli przerażeni! Już dłużej nie mogli wiosłować. Wysokie fale wrywały im z rąk wiosła, uderzały o łódź i zalewały je wodą. Brzegu nie było już widać, pozostał daleko za nimi. Uczniom wydawało się, że nigdy już nie wrócą do swoich domów, że zginą w tych falach. Przestraszeni, trzymali się mocno burty. Nawet przestali wylewać wodę, która wdzierała się do środka.

- Czyżby łódź miała naprawdę zatonać? – zastanawiali się niektórzy z nich.

- Grozi nam śmiertelne niebezpieczeństwo! Gdzie jest Jezus?! – krzyknął ktoś w ciemności.

A Jezus, cały czas spał z tyłu łodzi. Obudzili go więc i powiedzieli: - Nauczycielu, czy nic Cię to nie obchodzi, że giniemy? Jezus obudził się i rzekł do nich: - Dlaczego się boicie? Czy nie wierzycie, że ze mną zawsze jesteście bezpieczni?! Pan Jezus wstał, popatrzył na rozszalałą burzę. Zobaczył wysokie fale (dzieci machają rękami), **zobaczył błyskawice i ulewny deszcz** (dzieci „grają” na instrumentach), **usłyszał grzmoty i huczący wiatr** (dzieci naśladują szum wiatru). **Wstał i rozkazał wichrowi i wzburzonej fali: Zamilczcie! Uciszcie się! I w jednej chwili zrobiło się zupełnie cicho.** (Dzieci zatrzymują się w bezruchu i wsłuchują się w ciszę). **Wiatr przegonił burzowe chmury, a na niebie pokazał się piękny księżyc. Wszyscy patrzyli zdziwieni na Jezusa**

i pytali się nawzajem: - Kim jest Pan Jezus, któremu deszcz, wiatr, fale, grzmoty są posłuszne?

Uczniowie zrozumieli, że Pan Jezus jest Bogiem i gdy jest obok nich, nie muszą się niczego bać.

Kierowanie procesami uogólniania

1. - Pomoce: magnetofon, płytką z piosenką *Kiedyś szalał wiatr* zespołu *Miminga*, materac.

- Zabawa.

Nauczyciel włącza muzykę podczas której, dzieci udają, że pływają w morzu. Kiedy muzyka gaśnie, zadaniem dzieci jest wbiec szybko na materac, czyli łódź, w której przebywa Pan Jezus.

2. Nauka wierszyka:

Dzieci siadają na materacu.

Czy wiecie, że Pan Jezus dzisiaj też jest zawsze z nami. On nas zapewnia, że możemy Mu zaufać i nie bać się, na przykład groźnej burzy. Nauczymy się dzisiaj wierszyka o strasznej burzy i o Panu Jezusie, który trzyma każdego z nas swoją mocną ręką. (Nauczyciel mówi wierszyk i pokazuje odpowiednie gesty).

Gdy wkoło straszna burza,

Jezus ze mną w łodzi jest.

Mocną ręką trzyma mnie

Łódka nie przewróci się.

3. - Pomoce: ilustracje z Pakietu nauczyciela str. 17-22 z podręcznika *Dzieci uwielbiają Boga*, kartka z wersem: NIE BÓJ SIĘ, BO PAN BÓG JEST Z TOBĄ.

- Dzieci siedzą na materacu, nauczyciel układa na podłodze odwrócone ilustracje, w rękę trzyma kartkę z wersem. Zadaje pytania:

Kto z was kiedyś widział burzę? Czy pamiętasz, co się wtedy działo? Baliście się wtedy?

Uczniowie Pana Jezusa bardzo bali się burzy, gdy płynęli łodzią. Ale Pan Jezus ich nie zostawił, prawda? My też czasami boimy się burzy, gdy niebo bardzo głośno grzmi, błyska się i leje deszcz. Są jeszcze inne sytuacje, w których nie czujemy się dobrze i chcielibyśmy, aby Pan Jezus był z nami. W Biblii jest napisane, że nie musimy się bać, bo Pan Bóg jest z nami.

Dzieci po kolei odwracają kartki, opisują każdy obrazek, na koniec mówią każdemu dziecku z ilustracji słowa wersetu.

Wiązanie teorii z praktyką

1. Modlitwa:

Panie Jezu, dziękujemy Ci, że zawsze jesteś z nami, dlatego nie musimy się bać. Amen.

2. Dzieci wykonują pracę plastyczną z Pakietu ucznia str. 31 oraz naklejki nr 16-24.

Podsumowanie

1. Dzieci powtarzają i pokazują wierszyk.
2. Nauczyciel nagradza zachowanie i zaangażowanie dzieci podczas zajęć dając im naklejki z rybkami.

